

Mál nr. 218/2013
M
og V v/ frjálsrar ábyrgðartryggingar O.

Slys á gangstétt við Geirsgötu í Reykjavík 24. febrúar 2012.

Gögn.

1. Málskot móttakið 4. júní 2013 ásamt gögnum.
2. Bréf V hf. dags. 8. júlí 2013, ásamt viðbótargögnum.
3. Tölvupóstur lögmanns M 30. júlí 2013 og 16. ágúst 2013 þar sem kom fram að M hefði ekkert frekar fram að færa vegna málsins.

Málsatvik.

M slasaðist við göngu að kvöldi til á gangstétt við Geirsgötu. Í lögregluskýrslu kemur fram að hún hafi gengið á fastan hlut á gangstéttinni og hlotið við það slæmt sár á sköflung. Í ljós kom að hún hafði gengið á rörbút sem stóð upp úr gagnstéttinni. M tók sjálf myndir af vettvangi en ekki fór fram sérstök lögreglurannsókn vegna málsins. Af gögnum málsins verður ekki ráðið að ágreiningur sé um málsatvikalýsingu tjónþola eða þær ljósmyndir sem M tók á vettvangi. Umrædd rör hafa nú verið fjarlægð af O.

M telur að sýnt sé í gögnum málsins að umrædd rör hafi verið gömul og illa farin og hafi vantað á annað þeirra gult lok. M telur að umbúnaður röranna hafi verið þannig að augljós slysaætta hafi stafað af þeim, bæði vegna bilunar í rörinu auk þess að þrengsli voru á gangstéttinni. Myrkur hafi verið þegar M hafi verið á ferðinni og lýsing með ljósastrum takmörkuð. Það hafi því verið ómögulegt fyrir M að átta sig á því að rörbúturinn stóð upp úr gangstéttinni þegar hún átti þarna leið um. M bendir einnig á það að rörin hafi verið fjarlægð af starfsmönnum O eftir slysið og að það staðfesti að staðsetning þeirra hafi verið hættuleg. M telur að ríkar kröfur hvíli á O vegna viðhalds á þeim búnaði sem er á vegum fyrirtækisins á götum og gangstéttum borgarinnar. Ástand röranna sem staðið hafi upp úr gangstéttinni þar sem M slasaðist hafi verið með þeim hætti að ekki stóði fyrir O að halda því fram að fyrirtækið beri ekki ábyrgð á ástandi þeirra.

V telur að starfsmönnum O hafi ekki verið kunnugt um ástand röranna. V bendir einnig á að upphafleg staðsetning röranna hafi tekið mið af því að gangstéttin við Geirsgötu hafi áður verið breiðari. Starfsmönnum O hafi ekki verið tilkynnt sérstaklega m breytingar á gangstéttinni sem þrengdu gönguleiðina til muna. V lýsir því einnig að þó starfsmenn O hafi metið það svo að á einhverjum tímapunkti þyrfti að fjarlægja þyrfti rörin hafi það ekki verið sett á dagskrá sem forgangsverkefni þar sem það hafi verið mat O að staðsetning röranna fæli ekki í sér mikla hættu. V telur að O geti ekki borið skaðabótaábyrgð vegna slyssins þar sem ekki sé hægt að gera þær kröfur til starfsmanna O að þeir hafi vitað um ástand röranna í greint sinn og vitnar V til nokkurra úrskurða nefndarinnar máli sínu til stuðnings þar sem fjallað eru sum skyldur O. V bendir einnig á að venjuleg götulýsing hafi verið á vettvangi og með hliðsjón af henni hefði M getað séð umrædd rör og gætt sín betur.

Álit.

M ber sönnunarbyrði um að orsakir slyssins megi rekja til atvika eða aðstæðna sem O ber skaðabótaábyrgð á. Í málsatvikum eru rakin helstu gögn og sjónarmið aðila. Sannað er af gögnum málsins að M gekk á eða datt um rörbúta sem stóðu upp úr gangstétt á nokkuð fjölfarinni gönguleið. Annar rörbúturinn sem M lenti á var ekki búinn sérstöku gulu loki og stafaði því meiri hættu af honum á þessum stað en ella. Slysið varð að kvöldi til í febrúar þegar myrkur er. Af lýsingum og myndum af vettvangi má sjá að erfitt er að greina umræddan rörbút á gangstéttinni þegar gulmálað lok er ekki á honum. Þó annar rörbútur með slíku loki hafi verið við hlið hins þá verður að telja að aðstæður sem þessar séu almennt til þess fallnar að valda hættu á slysum. Þá er sérstaklega litið til þeirra aðstæðna sem eru á umræddri gangstétt þar sem gönguleið er frekar þröng. Einnig verður litið til þess að með uppbyggingu svæðisins nálægt slyssaðnum, þar sem er

fjöldi veitingastaða og nokkur umferð verði að haga eftirliti með búnaði í samræmi við það. Ríkar skyldur hvíla á fyrirtæki eins og O að búnaður á þess vegum skapi ekki almenna slyshættu. Þó ekki sé ljóst að tilkynnt hafi verið til starfsmanna O um vanbúnað á umræddum rörbút áður en slysið varð, verður að líta til þess að m.t.t. staðsetningar umræddra rörbúta hafi hvílt ríkari aðgæsluskylda á starfsmönnum O vegna þeirra en mögulega við aðrar aðstæður. Aðgengi starfsmanna O var gott að umræddum búnaði og ekki hefur verið bent á ráðstafanir af hálfu sem gerðar voru til að sinna því eftirliti sem fyrirtækinu bar að sinna. Telst O bera skaðabótaábyrgð vegna þess athafnaleysis starfsmanna O að hafa ekki gert ráðstafanir til að vara við hættu af umræddum rorum á þessum stað. Ber O því skaðabótaábyrgð vegna slyssins.

Til þess ber þó að líta að vegfarendum ber almennt að fylgjast með því sem framundan er við göngu sína um gangstéttir. Af gögnum frá vettvangi má ráða að venjuleg götulýsing hafi verið vegfarendum til leiðbeiningar og að M hafi getað sýnt meiri aðgæslu við gang sinn um gangstéttina. Kemur meðábyrgð M því til skoðunar vegna slyssins. Með hliðsjón af atvikum öllum telst M hafa sýnt gáleysi þegar hún gekk um gangstéttina án þess að gæta nægilega að því sem fyrir var. Það gáleysi telst þó vega minna en ábyrgð O á því að búnaður þess væri í lagi m.t.t. aðstæðna. Með hliðsjón af því telst M bera þriðjung meðábyrgð vegna slyssins.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum úr frjálsri ábyrgðartryggingu O hjá V sem nemur 2/3 hlutum þess tjóns sem hún varð fyrir en ber 1/3 hluta tjónsins sjálf.

Reykjavík 27 .ágúst 2013.

Þóra Hallgrímsdóttir hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.